

Függelék

IAMBLIKHOSZ
BABÜLÓNIAI TÖRTÉNETEK
(PHÓTIOSZ KIVONATÁBAN)

PHÓTIOSZ ELŐSZAVA

1. Elolvastuk Iamblikhosz drámai elbeszélését, mely szerelemről szól. Kevesebb paráznasággal pompáskodik, mint Akhilleusz Tatosz műve, de szemérmesértőbb, mint a főnői Heliodórosz írása. Mert e három író csaknem azonos célt tűzött maga elé: hogy drámai elbeszéléseik tárgya szerelemről szóljon. Csakhogy Heliodórosz ünnepélyesebben s áhítatosabban ír, Iamblikhosz már kevésbé, Akhilleusz pedig paráznán és szemérmesértőn.

Az utóbbi stílusa gördülékeny és olvatag, s ha csillogóbb, ezt nem holmi hangerő teszi, csak a csiklandóssága – ahogy mondják –, és lomhán kanyarog tova. Iamblikhosz ellenben, a stílus, a szerkezet s a meseszövéés erőnyeit illetően, továbbá az igen komoly mondanivaló, és nem a pajzán vagy regényes részletek tekintetében méltán tünteti ki magát írásművének művészetével és erejével.

PHÓTIOSZ TARTALMI KIVONATA

2. Regénye hőseiként Szinóniszzt és Rhodanészt rajzolta meg, kik szemre szépek, törvényes hitvesek, és szeretik is egymást, a házasság ígájában élve – és Garmosz babulóniai királyt, ki felesége halála után szerelemre lobbant Szinónisz iránt, s arra vágyik, hogy hitvesül vegye.

Szinónisz kikosarazza a királyt; ezért aranyból kovácsolt láncsal guzsba köti, ugyanezért Rhodanészt keresztire feszíti a tett végrehajtásával megbízott Darnasz és Szakasz, a két királyi herélt. De Szinónisz buzgalma megszabadítja onnan,

s mindketten elmenekülnek, egyikük a keresztfa, másikuk a nász elől.

Ezért aztán lemetszik Szakasz és Damaszk orrát-fülét, s keresésükre küldik őket; ezek különválva felkutatásukra indulnak kétfelé.

3. Rhodanészeket már-már el is fogja egy legelő közelében üldözőjük, Damaszk. Egy halász volt az, aki elárulta a pásztorokat, s ezek kivallatásra nagy nehezen megmutatják a legelőt, ahol Rhodanész aranyra lel; egy oroszlanos síroszlop felírata vezeti nyomra.

Szinónisznak álmában egy bakkecske jelenik meg, és beleszeret. Ez okból Rhodanészek felkerekednek a legelőről. Damaszk pedig, megtalálva Szinónisz koszoruját a legelőn, elküldi Garmosznak vigaszul.

Rhodanészek menekültükben egy kis kalyibában lakó öregasszonyra bukkannak. Az ő segítségével elrejtőznek egy harminc stadionnyi hosszúságban elnyúló barlangban, melynek nyílását sűrű bozót fedi.

De ott teremnek Damaszk, s kifaggatják az öregasszonyt, az meg a meztelen kard láttán kieleheli a lelkét. Rhodanész és Szinónisz lovait pedig, melyeken menekültek, elkapiják.

És körülzárja a sereg a környéket, ahol Szinónisz és Rhodanész rejtőznek, s az egyik őrszem ércpajzsát ráhajtja felülről a föld alatti folyosóra, s a tompa visszhang elárulja a rejtőzködőket. A föld alatti folyosó körül ásásba kezdenek, s Damaszk lármát üt mindenfelé. Észreveszik ezt odabent, s elmenekülnek a zezugos barlangból, ki is szabadulnak egy másik nyíláson át.

Amongan azonban vadméhek raja zúdul az árokásokra; mézükből pedig kicsordul a menekülőkre is. De a méhek, kgyőeledelből lakmározva megmérgeződtek, s szintúgy a mézüik is. Zúgva lépik el az árokásásra rendelt katonákat, s

néhányukat meg is ölik. Rhodanészek éhségtől elcsigázva belenyálnak a mézbe, gyomrukat elronyítják, és halottként rognak össze az úton.

4. Menekül a sereg a méhekkel való hadakozásban kimerülve, de egyúttal Rhodanészeket is tovább üldözik. Üldözés közben megpillantják őket a földön elterülve, de elfutnak mellettük, mert azt hiszik, valóban halottak.

A barlangban Szinónisz előzőleg lenyírta hajfonatait, hogy azzal húzzon fel vizet maguknak. Damaszk rábukkan, s elküldi Garmosznak, jeléül, hogy közel az idő, amikor őket magukat is elfogja.

Rhodanész és Szinónisz pedig elterülve hevernek az út mentén. A mellettük elvonuló seregből egyesek honi szokás szerint ruhadarabokat vetnek rájuk szemfedőül, mintha holtak volnának, mások meg más egyebet, ami a kezük ügyébe akad: hús- és kenyérdarabokat. És így vonul el a sereg.

A méztől elbódultak pedig lassanként ébrednek; a hűsön összemarakodott hollók magához térítik Rhodanészt, ez meg Szinóniszt. Felocsúdnak tehát, és folytatják útjukat, ellenkező irányban vágya neki, mint a sereg, hogy jobban elrejtőzhessenek, s elkerüljék üldözőiket. Találnak két szamarat, hátukra pattannak, rájuk rakják poggyászukat is; ezt abból szedgették össze, amit rájuk dobált a sereg, mikor halottnak hitte őket.

5. Ezután betérnek egy vendégfogadóba, majd innen is elfutnak, s abban az órában, amikor zsúfolt a piac, egy másik szálláshelyen kötnek ki. Itt fivérgyilkosság történik, s őket vádolják a tettel, de megszabadulnak; az idősebb fivér ugyanis, aki megmérgezte öccsét, először őket vádolja, de

öngyilkosságával utóbb elhárítja róluok a gyanút. Rhodanész pedig titkon elorozza a mérget.

Betérnek egy rabló tanyájára, aki az utazókat kifosztja, megöli és fölhalja. A katonák, Damaszk küldöttei, elfogják a rablót, és tűzcsóvát vetnek a rablótanyára. Körülgyűrűzi Rhodanészeket a tűz, s csak nagy nehezen lábolnak ki a vészből, a levágott szamarak bőrének segítségével, mely ösvényt nyit nekik a tűzön keresztül.

Meglátják őket éjnek idején, akik a tűzcsóvát vetették, s megkérdik, kicsodák.

– A rabló áldozatainak kísértetei – felelik ők. És sápadt, sovány külsejük, erőtlen hangjuk meggyőzi, és félelemmel tölti el a katonákat.

6. Újból elfutnak innen is. Találkoznak egy leány temetési menetével, elsodródznak a tömeggel, hogy megnézzék. S egy khaldeai aggastyán előáll, és megtiltja a temetést, mondván, hogy a lány még eleven. Ez be is bizonyul. Rhodanésznek megjövendöli az aggastyán, hogy király lesz egykor.

Üres marad a lány sírja, és gazdátlan a sok szőftes lepel, melyeket elégettek volna síri áldozatul; sőt még az étel-ital-áldozat is árván marad. Rhodanészek jóllaknak belőle, a kelmékből is elvisznek néhányat, és megalusznak a lány sírjában.

Azok pedig, akik tűzcsóvát vetettek a rablótanyára, alig-hogy felvirrad, rájönnek, hogy becsapták őket. Nyomon követik hát Rhodanészt és Szinóniszt, mert a rabló cinkosainak gyanítják őket.

Nyomukat tűzve egészen a sírig, megpillantják őket, ahogy a sírban feküsznek mozdulatlanul, mintegy gúzsba kötözve álomtól és bortól. Holtakat látnak – gondolják –, s örömhagyják őket, de nem értik, hova lehettek Rhodanészek. Hiszen a nyomok ide vezettek.

7. Felkerekednek Rhodanészek innen is, s átkelnek a folyón, mely édesvízű, áttetsző, s a babüloniai királynak szolgál itatul.

Szinónisz pedig áruba bocsátja a ruhákat, ezért mint sír-rablót elfogják és Szoraikhosz elé vezetik – Szoraikhosz, a vámos fia elé, akit igazságosnak neveztek.

Ez úgy dönt, hogy szépségéért Garmosz királyhoz küldi Szinóniszt. Mérget kever magának ezért Rhodanész és Szinónisz, mely a fivéréktől való, mert még a halál is kívánatosabb számukra, mint Garmosz látása. De elárulja Szoraikhosznak a szolgálólány, miben sántikál Rhodanész és Szinónisz. Szoraikhosz tehát kiönti titkon a halálos mérget, s álomtallal tölti meg poharukat. Ahogy megisszák, és álomba merülnek, utazókocsira rakja őket, s elhajtat velük a királyhoz.

Amint közelegnek, Rhodanész szörnyű álmot lát, és felkiált, felébredtve Szinóniszt. Ez karddal szíven akarja szúrni magát. Szoraikhosz kikérdezi őket töviről hegyire, s ők adott szavára mindent elmondanak. Erre az szabadon bocsátja őket, és megmutatja Aphrodité szentélyét egy szigetén, ahol majd Szinónisz sebe is begyógyul.

8. Vázlatosan bár, de szó esik a szentély s a sziget dolgairól is: hogy az Euphratész s a Tigrisz alkotják körülölelve a szigetet, hogy Aphrodité itteni papnőjének három gyermeke volt, Euphratész, Tigrisz és Meszopotamia, aki rút külsővel született, de széppé varázsolta őt Aphrodité. Viszályba is keveredett érte három szerelmese, s birói döntésre került sor. Bokhorosz döntött ügyükben, az akkori idők legjobb döntőbírája. Pöröltek egymással, és viszálykodtak mindhármán, mivel egyiküknek ivócsészéjét adta Meszopotamia, másikuk homlokát a maga fejéről levett virágoszorúval övezte, a harmadikat pedig megcsókolta. S amikor a döntés

szerint az győzött, aki a csókot kapta, még inkább fellángolt közöttük a viszály, amíg csak el nem emésztették egymást viszálykodásukban.

9. Mintegy toldalékképpen, Aphrodité szentélyéről is beszél, s hogy az ide látogató asszonyok kötelesek nyilvánosan elmesélni a templomban látott álmukat.

Ennek kapcsán a Pharnukhoszra, Pharsziszre és Tanaitiszre vonatkozó dolgokról is aprólékos leírást ad: az utóbbiról kapta nevét a Tanaisz folyó -, s hogy a Tanaisz mentén s környékén lakók Aphrodité-miszteriumainak közepontjában Tanaitisz és Pharszisz állnak.

Az imént mondott szigeten Tigrisz rózsába harapva halálát lelte, mert a rózsza még csukott szirmai között kőriss bogár rejtőzött. A gyermek anyja szentül hiszi, hogy fia az ő ráolvasásának hatására hétrózsá változott.

Aprólékosan leírja Iamblikhosz a varázslás művészetének egyes fajtáit is: a sáskabűvölőt, az oroszánbűvölőt. Szerinte a misztériumokat is az egerekről nevezték el, mivel az egérbűvölés volt a legősibb. Beszél a jégeső- s a kígyóbűvölőről, a halottidéző jósról s a hasbeszélőről; az utóbbi a görögök Eurükésznek mondják, a babulóniaiak Szakkhurának nevezik.

Önmagát is babulóniainak vallja, aki elsajátította a varázslás művészetét is, meg elsajátította a görög műveltséget is. És az Akhaimenida Arsakidész fia, Szoinosz idején volt élete delelőjén; király ősoktól származó király volt Szoinosz, s egyben a senatus tagja Rómában és consul, majd

* A misztérión és a misz (= egész) szó összesen engése alapján.

** Az i. sz. 2. század derekán.

újra Nagy-Arménia királya is. Ennek uralkodása idején volt ő élete delelőjén, mint mondja. Kijelenti, hogy a rómaiaknál Antoninus uralkodott; s amikor Antoninus, mint mondja, Verus hadvezért, rokonát és sógorát hadba küldte a parthus Vologaeus ellen, ő maga előre megjósolta a háború kiütését is, meg a kimenetelét is, s hogy Vologaeus az Euphratészen s a Tigriszen túlra menekül, a parthusok főldje pedig meghódol a rómaiaknak.

11. Tigrisz és Euphratész, a papnó fiai hasonlítottak egymásra, s mindkettőjükre Rhodanész. Az egyik fiú, ahogy mondtuk, halálát lelte a rózsától éppen akkoriban, amikor Rhodanész Szinónisszal átkelt a szigetre.

Rhodanész megpillantva felkiáltott az anya, hogy halott fia életre kelt, s hogy Koré kísérte fel őt az alvilágból. És Rhodanész meg is járta ezt a szerepet, a szigetlakók együgyűségéből hasznot kovácsolva.

Damasz áruulás útján értesül Rhodanészék dolgairól, s hogy mit tett értük Szoraikhosz. Maga az orvos volt árulójuk, akit Szoraikhosz titokban elküldött, hogy Szinónisz sebeit begyógyítsa.

Elfogják ezért Szoraikhoszt, és Garmosz elé cipelik. Magát az árulót pedig Aphrodité papjához küldi Damasz egy levéllel, melyben meghagyja, hogy fogják el Szinóniszékát.

Átkel az orvos a folyón, helybéli szokás szerint a szent tevé hátán; a levelet pedig a tevé jobb fülébe dugja. Végül azonban az áruló belefut a folyóba, de a tevé átkel a szigetre, és Rhodanészék megtudnak mindent, amikor Damasz levelet a tevé füléből előszedik.

12. Így hát elmenekülnek innen, és szembetalálkoznak Szoraikhoszsal, akit éppen Garmosz elé cipelnek. Együtt tér-

nek be egy vendégfogadóba. Rhodanész éjnek idején megveszteget néhány aranyra sóvár vendéget, akik elteszik láb alól Szoraikhosz öreit. És Szoraikhosz velük együtt menekül, így leve viszonzásra korábbi jótettéért.

Damasz elfogja Aphrodité papiját, és kifaggatja Szinónisz felől, s végül is arra itéli az aggot, hogy papból hóhérrá legyen, a hóhért illető szokásokkal és kötelességekkel. Euphratészt is elfogják, mivel apja, a pap, Rhodanésznek nézi, és így is szólítja őt. Meszopotamia, a nővérük pedig elmenekül. Euphratészt Szakas elé vezetik, s kifaggatják Szinónisz felől, mert úgy vallatják, mintha ő volna Rhodanész.

Szakas üzenetet küld Garmosznak, hogy elfogta Rhodanészt, és Szinónisz is elfogja mihamar; mert Euphratészt, akit úgy faggatnak, mintha ő volna Rhodanész, azt mondja, Szinónisz elmenekült már, amikor őt elfogták – arra kénytelenül, hogy ő is Szinónisznak nevezze nővérét, Meszopotamiát.

13. Rhodanész és Szinónisz pedig Szoraikhoszsal együtt menekülve, betérnek egy földműveshez. Volt ennek egy szemre szép, nemrég megözvegyült menyecske lánya, aki férjét gyászolva körös-körül lenyírta hajfonatait. Elküldik ezt a menyecskét, hogy az aranyláncot, melyet Rhodanészt a rabságból magukkal hoztak, bocsássa áruba. Elmegy hát az aranyműveshez a földműves lánya. Ez meglátja a szemre szép menyecskét s az aranylánc-sort, melyet éppen ő maga kovácsolt, meg a körülnyírt haját, és az a gyanúja támad, hogy ez lehet Szinónisz. Damaszárt küld, s titkon őt fogadva nyomon kísérteti a távozót. Ez azonban észreveszi, mi történt, egy elhagyott szálláshelyre menekül.

Itt egy Trophimé nevű lányra bukkan, annak szeretőjére és gyilkosára, egy szolgálóra, meg egy aranyészerre. Iso-

nyú dolgokat művel a szolgál, végül önmagát is megöli. Az öngyilkos vére a földműves lányát is beszennyezi.

Megretten a lány, s elfut, s nyomon követői is magukon kívül futnak el onnan. Apjához hazaérkezve elbeszéli a lány a történeteket. Rhodanészek elmenekülnek onnan; az aranyműves pedig már előzőleg levelet írt Garmosznak, hogy kére került Szinónisz. Bizonyítékul elküldi a visszavásárolt láncot, és megírja a többi dolgot is, amit a földműves lányáról gyanított.

14. Menekülésük előtt Rhodanész búcsúzásul megcsókolja a földműves lányát, s ettől haragra lobbán Szinónisz. Először csak gyanakszik, hogy megcsókolta, de később, ahogy letörli Rhodanész ajkáról a vért, mellyel a csóknál összekente magát, bizonyossággá erősödik benne a gyanú.

El akarja emésztetni ezért Szinónisz a menyecskét; és rohanást visszatér hozzá őrzőjve. Szoraikhosz követi, mivel nem tudta megfékezni őrt száguldását.

15. Betérnek egy gazdag, de féktelen erkölcsű emberhez – a neve Szétaosz –, aki beleszeret Szinóniszba, és megkönykezi őt. Ez pedig úgy tesz, mintha viszonzózná szerelmét, leitatja Szétaoszt, és még azon az éjszakán, szerelmeskedésük kezdetén karddal ledöfi. Felnyitatta a kaput, ott hagyja Szoraikhoszt, aki nem tudja, mi történt, és visszaroohan a földműves lányához.

Szoraikhosz pedig, szökését észrevéve üldözőbe veszi, s el is fogja Szétaoszt egynéhány szolgálóval, akiket magával vitt és lepénzelt, hogy megakadályozza a földműves lányának legyilkolását. S ahogy elfogta, utazókocsiba teszi – mert készenlétbe helyezte ezt is –, és elhajtának visszafelé.

Alighogy visszafordultak, Szétaosz szolgálai látva, hogy

urukat megölték, feldühödve sietnek szembe velük, s elfogva és megkövözve Szinónisz, Garmosz elé cipelik, hogy az emberölésért megkapja büntetését. Szoraikhosz hírül viszi Rhodanésznek a bajt, az hamut hint fejére, és megszagattja köntösét. Aztán elrohan, hogy megőjíje magát; de Szoraikhosz visszatartja.

16. Garmosz megkapja Szakas levelét, hogy Rhodanész kézre került, s az aranyművesét, hogy megvan Szinónisz. Megőrül, és égő áldozatokkal készül a nászra – hírnökök hirdetik ki mindent, hogy minden foglyot oldozzanak fel kötelékei alól s bocsássanak szabadon. A közhir hallatán Szétaposz szolgái is feloldozzák és szabadon bocsátják Szinónisz, akit ők kötöztek meg.

Damaszt pedig Garmosz parancsa halálra ítéli, s annak a hóhérnak adják át, akit ő maga tett papból hóhérrá. Megharagudott Garmosz Damasza, mivel – mint hitte – mások fogták el Rhodanészt és Szinónisz. Damaszs utódjául pedig fivérét, Monaszoszt nevezi ki.

17. Berenikéről, az egyiptomi király lányáról és zabolátlan, természetellenes szerelmekedéseiről szóló toldalék következik, hogy hogyan élt együtt Meszopotamiával, hogy később hogyan fogta el Szakas Meszopotamiát, s hogyan cipelte őt Garmosz elé fivérével, Euphratészsel együtt.

Garmosz levelet kapva az aranyművestől, hogy Szinónisz megszökött, elrendeli, hogy végezzék ki őt is, s hogy a Szinónisz szemmel tartására és kézte kerítésére kiküldött önként földeljék el elevezen feleségeikkel és gyermekeikkel együtt.

18. Rhodanész hürkániai kutyája rábukkan azon a vészes tanyán a szerencsétlen lány meg a gyilkos és haláláig szerelmes szolgáló tetemére, s felhalja először a szolgálót, majd félig a lányt is.

Megjelenik Szinónisz apja azon a helyen, felismeri Rhodanész kutyáját, és mikor meglátja, hogy félig felfalta a lányt, agyonüti a kutyát mintegy megtorlásul Szinóniszért, önmagát meg felkaszítja hurokkal, de előbb eltemette a lány földi maradványait, s a kutyá vérével felírta: Itt nyugszik Szinónisz, a szép.

Szoraikhosz és Rhodanész is odavetődik erre a helyre, s látva az agyonvert kutyát a siron és Szinónisz apját, felakasztva, meg a sírfeliratot is, Rhodanész nyomban megsebzí magát, s a saját vérével írja fel Szinónisz sírfelirata mellé: És Rhodanész, a szép.

Szoraikhosz pedig hurkot vet a maga nyakára, éppen a végső dőfést készül megadni magának Rhodanész, amikor megjelenik a földműves lánya és felkiált: *nosz szádono*

19. Nem Szinónisz nyugszik a sírban, Rhodanész! Odafut, levágja a hurkot Szoraikhosz nyakáról, és elveszi Rhodanésztől a kardot, s nagy nehezen meggyőzi őket, elbeszélve a szerencsétlen leányzó meg az elásott aranyiórtétet; s hogy ő éppen ezt kiásmi jött: *rhodanész nosz tabast*

rhodanész nosz tabast

Szinónisz pedig, ahogy feloldozták köteleiket alól, a földműves kunyhójába rohan még mindig öngyújtó haragot táplálva a lánya iránt. Nem leve ott, megkérdi az apát, az meg útbá igazítja. És Szinónisz folytatja az üldözést mezelen karddal a kezében. *rhodanész nosz tabast*

Ahogy a földön elterült Rhodanészre bukkanós: a megnyeskeré, amint mellette üldögel egymagában, és hűsítgeti mellén a sebet – mert Szoraikhosz elment, hogy orvost keressen –, még inkább fellobbban haragja és feltékenységei

s nekíront a menyecskének. De Rhodanész összeszedi erejét, s legyőzve sebe fájalmát, szembeszáll, megfékezi Szinónisz, és elragadja tőle a kardot. Ez pedig dühödten ugrik ki a házból, és szilaj száguldásnak eredve csak ennyit kiált vissza Rhodanésznek:

– Meghívlak holnap a menyegzőmre Garmoszszal!

Előkerül Szoraikhosz, és mindent megtud, vigasztalja Rhodanészt, s közben megorvosolja a sebet, majd búcsút vesznek a menyecskétől, aki a kincsekkel apjához siet.

20. Garmosz elé vezetik Euphratészt Rhodanészként, és Szinóniszként Meszopotamiát. De elővezetik Szoraikhoszt s a valódi Rhodanészt is. És Garmosz felismerve, hogy Meszopotamia nem Szinónisz, átadja őt Zorobásznak, hogy kaszabolja le az Euphratész partján, mondván:

– Nehogy még másvalaki is bitorolja Szinónisz nevét.

Zorobász azonban ivott a szerelem forrásából, s mert gúzsba kötötte őt Meszopotamia iránti szerelme, megmenti a lányt, és kimenekül Berenikéhez, aki apja halála óta Egyiptom királynője volt immár, magával viszi Meszopotamiát is. Bereniké menyegzőt rendez a lánynak, és emiatt Garmosz hadat üzen Berenikének.

Euphratészt pedig átadják saját apjának, a hóhérnak. De ez felismeri őt, s így megszabadul, és ő tölti be apja tiszttségét – s az apa nem szennyezi be embervérrel magát –, később pedig a hóhér szeretőjeként kioson a házból, és megszabadul.

Közben szó esik a hóhérral együtt háló nőről s az ezt illeto szokásokról és kötelességekről is, s hogy hogyan ráncigáltak elő a földműves lányát, mivel Szinónisz Szüria királyához készülvén feleségül menni, hatalomra tett szert, hogy kitöltse rajta bosszúját; s így arra ítélte őt, hogy a hóhérral háljon együtt. Az be is ment a hóhérok elkerített tanyájára

Euphratészhez, és együtt háltak; ez pedig helyette, az ő ruháiba öltözve kioson az elkerített tanyáról, s így Euphratész helyett a földműves lánya látta el a hóhér tiszttségét azontúl.

21. Így zajlottak le ezek az események; de Szoraikhoszt is keresztalálra ítélik, s azt a helyet jelölik ki erre a célra, ahol Rhodanész és Szinónisz legelőször tanyát ütöttek, a legelőn és a forrás mentén. Itt fedezte fel Rhodanész a rejtett aranykincset, s ezt Szoraikhosznak is elárulta, amikor azt kereszt-re feszíteni hurcolták.

Egy Garmosztól elbocsátott alán zsoldosereg bosszúsan rostokol a tisztáson, ahol Szoraikhosz keresztre feszítésére készülődnek. Ezek elűzik Szoraikhosz hajcsárjait, őt magát pedig megszabadítják. Szoraikhosz rábukkan a Rhodanésztől elárult aranykincsre, s némi búvészkedéssel és bölcses-séggel a veremből napvilágra hozza, az alánokat pedig meggyőzi, hogy az istenektől tanult ílyesmiket s még egyebeket is. És rövidesen magához édesgetve ráveszi őket, hogy királyukká tegyék. Megütözik Garmosz seregével, és győzelmet arat.

De ez csak később történik. Akkor, amikor Szoraikhoszt elvitték, hogy keresztre feszítsék, Rhodanészt is elhurcolják maga Garmosz vezetésével, aki koszorúval a fején és táncra perdülve felfeszíteti őt újra a korábbi keresztre. És Garmosz megittasulva táncra perdül a fuvolásányok közt, és örül-vigadozik a keresztfa tövében.

22. Amíg ez történik, levelet küld Szakas Garmosznak, hogy Szinónisz a szírek ifjú királyához megy hitvesül. Rhodanész megőrül odafenn a keresztben, Garmosz meg rohan, hogy elemesse magát. De megtorpan, levéti a tiltakozó

Rhodanészt a keresztiről — mért az inkább a halált választotta volna —, és hadvezérként felékesítve a szírek királya ellen indított háborúba küldi mint fővezért, és szerelmeit a szerelmi vetélytárs ellen. És barátságot színel alattomosan, de titkon leveleket ír az alvezéreknék: ha győzelmet aratnának s elfognák Szinóniszt, tegyék el Rhodanészt láb alól.

De Rhodanész győz, visszaserzi Szinóniszt, és Babulónia királya lesz. Egy fecske jelezte mindezt előre: a fecskét Garmosz szeme látára — amikor Rhodanészt hadba küldte — egy saskeselyű meg egy kánya vette üldözőbe. S a saskeselyű elől elmenekült ugyan, de a kánya elragadta. — Ed-
dig a tizenhatodik könyv.

és fejezeten tuncoljok.

Egy Garmoszról elpocaszott aian esoltdoseteg poszanuun
kiszárvakka tegyek megkirkokik Garmosz seréggel, és gyo-
is. Es rövidesen megéshoz édesbete távezsi oket, hogy
évozt, hogy az istenekről tanult ijázaniket s még egyebet
seggel s veremipól usbvilágra hozza, az stánokat pedig meg-
től elárulit aranykincset, s némi püvészekedéssel és pólcsa-
bedig megasztapszidják. Szoririkhoz táptulkaun s Rhodanész-
késztijödnék. Ezek előzik Szoririkhoz jelcsarjait, öt megát
roszokol a tiszáson, sítol Szoririkhoz keresztje feszítéste
Egy Garmoszról elpocaszott aian esoltdoseteg poszanuun
és fejezeten tuncoljok.

De ez csak később történik. Akkor, amikor Szoririkhoz
nejelmet arat.
kiszárvakka tegyek megkirkokik Garmosz seréggel, és gyo-
is. Es rövidesen megéshoz édesbete távezsi oket, hogy
évozt, hogy az istenekről tanult ijázaniket s még egyebet
seggel s veremipól usbvilágra hozza, az stánokat pedig meg-
től elárulit aranykincset, s némi püvészekedéssel és pólcsa-
bedig megasztapszidják. Szoririkhoz táptulkaun s Rhodanész-
késztijödnék. Ezek előzik Szoririkhoz jelcsarjait, öt megát
roszokol a tiszáson, sítol Szoririkhoz keresztje feszítéste
Egy Garmoszról elpocaszott aian esoltdoseteg poszanuun
és fejezeten tuncoljok.

örül-vigadozik a keresztis fővőben.

hogy elmenekülte megart. De megkirkokik jevelet s tiszkosó
dandós megkirkokik odafeln a keresztis, Garmosz meg rohan
hogy Szinónisz s szírek ifjú királyához megá hívessin. Rho-
sz. Amig ez történik, jevelet kilid Szarkas Garmoszhoz,
hogy elmenekülte megart. De megkirkokik jevelet s tiszkosó
dandós megkirkokik odafeln a keresztis, Garmosz meg rohan
hogy Szinónisz s szírek ifjú királyához megá hívessin. Rho-
sz. Amig ez történik, jevelet kilid Szarkas Garmoszhoz,